

Світло МАРІЇ

Часотис молитовних груп СМ

«Приносити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

ПОСЛАННЯ БОГОРОДИЦІ – ЦАРИЦІ МИРУ ВІД 25 ЛЮТОГО 2014 РОКУ, МЕДЖУГОР'Є

через візійнерку Марію Павлович

„Дорогі діти! У цьому благодатному часі всіх вас закликаю: більше моліться, а менше говоріть. У молитві шукайте волю Божу і живіть її за заповідями, до яких закликає вас Бог. Я з вами і молюся з вами. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик!”

ПОСЛАННЯ БОГОРОДИЦІ – ЦАРИЦІ МИРУ ВІД 2 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ, МЕДЖУГОР'Є

через візійнерку Мір'яну Драгічевич-Сольдо

„Дорогі діти! Ви — Моя сила. Ви, апостоли Мої, які своєю любов'ю, смиренням і тишею молитви чините так, щоби був пізнаний Мій Син. Ви живете в Мені. Ви Мене носите у своєму серці. Ви знаєте, що маєте Маму, яка вас любить і яка прийшла, щоби принести любов. Дивлюсь на вас у Небесному Отці, ваші думки, ваші болі, страждання і приношу їх Своему Синові. Не бійтесь, не втрачайте надію, бо Мій Син слухає Свою Маму. Відколи Він народився, Він любить, і Я хочу, щоби ту любов пізнали всі Мої діти. Щоб до Нього повернулися ті, які залишили Його через свій біль і нерозуміння, і щоби Його пізнали всі ті, які Його ніколи не знали. Тому ви тут, апостоли Мої, і Я як Мати з вами. Моліться за міць віри. Бо з міцної віри приходять любов і милосердя. Через любов і милосердя допоможете всім тим, які не усвідомлюють, що вибирають темряву на місце світла. Моліться за своїх пастирів, бо вони — сила Церкви, яку вам залишив Мій Син. Через Мого Сина вони є пастирями душ. Дякую вам.”

МОЛИТОВНЕ
НАМІРЕННЯ
НА ЦЕЙ
МІСЯЦЬ:

МОЛИМОСЯ

за мир, який
перебуває
під загрозою
з усіх сторін.

В ЦЬОМУ
НОМЕРІ ВИ
ЗНАЙДЕТЕ...

Розважання для молитовних груп	2-5
Послання на тему: “Живіть за Божими заповідями...”	6
Славко Барбарич: Постійте серцем	7-8
Сім'я: погляд Церкви	8-9
Свідчення: Повернення до Бога з пасток езотерики і окультизму	10-11
Оголошення «Світло Марії» Координатори	12-14

У МОЛИТВІ ШУКАЙТЕ БОЖУ ВОЛЮ

(Любо Крутович)

Протягом усіх років своїх об'явлень Діва Марія говорить нам те, через що перейшла Сама під час Свого земного шляху. Вона прожила Своє життя, шукаючи і відкриваючи Божу волю. Безперестанку утверджувала Свою довіру до Бога. Конкретних ситуацій та слів Діва Марія не розуміла відразу й повністю, але переживала їх у вірі та молитві. Коли після трьох днів пошуку Вона знайшла дванадцятилітнього Ісуса в храмі, Він їй відповів: «Чому ви мене шукали? Хіба ви не знали, що я маю бути при справах Отця мого?». Євангеліст Лука записав, що вони не розуміли тих слів, але Марія над ними роздумувала і зберігала у своєму серці. Марія жила своїм

повсякденним життям. Надзвичайність Її життя полягала не в тому, що вона була звільнена від повсякденних турбот і тривог, але в тому, що все Її єство було вільне для розмови з Богом і прийняття Його волі.

Повсякденність Її життя видно зі Святого Письма. Видно це з Її запитання: «Як воно станеться, коли я не знаю мужа?» Видно в Її поспіху відвідати тітку Єлизавету, де разом із нею славить Бога, Який вивищує покірних. Це проявляється і в тому, що Марія залишилася в Єлизавети, поки та не народила, щоб їй допомогти в день пологів. Ця повсякденність виявляється і в послусі законам. У Кані Галилейській, як жінка, вона присутня на весіллі та просить Ісуса допомогти. Під хрестом і після Його воскресіння Вона не відокремлювалась і не вивищувалася, але разом з іншими жінками й апостолами зростала у

**...Марія промовляє до нас
своїм життям...**

вірі спільноти. Марія була повністю занурена в життя. Вона ніколи не відривалася від кривавого, болісного й немічного життя, але прийняла все і перемогла через віру в Свого Сина.

Марія не вимагає від нас утечі від повсякденного життя, але каже

...Прийняла все і перемогла через віру в свого Сина...

нам прийняти його за Її прикладом, щоб разом із Її Сином Ісусом переобразитися, повернутися і змінитися, бо тільки тоді зможемо бути закваскою кращого життя для інших.

Марія жила на землі, але була Вся поєднана з Богом. Вона вірила в можливість того, що Ангел зійшов із неба і сповістив Їй про те, що вона стане Матір'ю Сина Божого. Вона вірила в натхнення і слова Бога. Тому вірить у те, що пастухи говорять про Її дитину, й тому, що говорять мудреці. Вона вірить снам Йосифа та слухає його. Вона слухає старця Симеона в храмі, як той говорить, що меч болю прошиє Її

душу і що розкриються наміри багатьох сердець. Вона змовчала, коли Ісус сказав Їй, що мусить бути в домі Отця Свого. Приймала Його смерть із довірою як знак із неба і Божий план. У тому розумінні вона прийняла Івана й нас за своїх дітей. Щоденні події не відділяли Її від Бога і не заважали Їй роздумувати над Його словами, а допомагали роздумувати, спонукали до молитви, щоб отримати від Бога розуміння і вирішення ситуацій, у яких живе.

Кожна подія була для Неї заохоченням до мовчання, молитви й навернення до Бога.

Марія промовляє до нас Своїм життям. Її життя не перестає бути світлом і дороговказом нам, що перебувають на дорозі до цілі. Слова Її послань – це відблиск і поклик материнського серця, щоби спрямувати нас дорогою, яка веде до Бога.

«Дорогі діти, ...більше моліться, а менше говоріть», – каже нам Марія в цьому своєму посланні. Вона добре знає, що серце не може досягти миру говорінням, аналізуванням, спекуляцією. Мир досягається через довіру до Бога. Довіра зростає в молитві. Немає іншого шляху до Бога, окрім як через молитву.

Молитва

Діво Маріє, Ти, що прожила життя, таке подібне до нашого життя, навчи нас жити, молитися, вірити. Нехай Твій приклад заохотить нас переживати з Богом усі події нашого життя. Нехай події – чи то сумні, чи то радісні – будуть заохоченням до ще сильнішого навернення до Бога в мовчанні та молитві. Заступайся за нас, Маріє, Ти, що є повна благодаті, повна Бога і вся звернена до Бога.

Дякуємо Тобі, Царице Миру, за Твою материнську опіку, Твоє слово і заохочення. Дякуємо Тобі за кожне серце, яке прийме серйозно Твої слова і житиме за ними.

БІЛЬШЕ МОЛІТЬСЯ, А МЕНШЕ ГОВОРІТЬ

(Терезія Гажійова)

Сьогоднішнє послання Богородиці відкриває нам таємницю сили, яка є прихована – на колінах і в складених руках. Якщо бігун хоче досягти цілі першим, то біжить, не зупиняється, не витрачає даремно енергії на розмови. Кожен його рух є добре прорахованим, тільки для того, щоб перемогти. Так і в житті. Ми покликані бути зосередженими на цілі, а нею є вічне життя в небі. Не витрачаймо енергії на даремні балачки. Зосередьмося на небі. Засобом є молитва.

Свята Терезія Авільська говорить: «На мою думку, молитва є довірливою зустріччю приятелів, у якій часто затримуємося наодинці з тим, про кого знаємо, що нас любить». Коли прошу про щось того, про кого знаю, що мене любить, можу бути впевнена, що отримаю те, про що прошу.

Сенсом молитви є любов, зустріч із Богом, Який мене любить

і готовий зробити для мене все з любові до мене. Закликом для нас у цих днях є повністю віддатися Богу, так, як навчає цього нас Марія у своїх посланнях: «Віддайте всі тяжкості Богу і не турбуйтеся! Не заходьте в глибину проблем, але просто віддайте їх Богові. Віддайте своє минуле Богу, все зло, яке нагромадилось у ваших серцях. Віддайтеся Богу, щоб Він міг вас вилікувати, утішити і простити вам усе те, що є у вас перешкодою на дорозі любові. Бог може перемінити ваше життя, і ви зростатимете у любові».

Материнське підбадьорення Богородиці подібне до слів Ісуса з Євангелії: «Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!» (Мт. 11, 28). «Отож, не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти, чи: Що будемо пити, або: У що ми зодягнемось? Бо ж усього того погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього

**...Закликом для нас у цих днях є повністю віддатися
Богу, так, як навчає цього нас Марія...**

того вам потрібно. Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться. Отож, не журіться про завтрашній день, бо завтра за себе само поклопочеться. Кожний день має досить своєї турботи!» (Порів. Мт. 6:31-34).

Тужимо за великими речами, а Бог нас просить стати маленькими. Всього з довірою очікуймо від Нього. Більше молитися, а менше говорити –

**...Сенсом молитви є
любов, зустріч із Богом,
Який мене любить...**

Молитва:

Дякуємо Тобі, Маріє, за те, що і сьогодні нас навчаєш вірити й не втрачати надії. Ховаємося в Твоєму серці, Маріє, з Тобою хочемо йти, задивлені в небо, а ногами по землі. З Тобою хочемо вчитися більше молитися, ніж говорити, мудро використовувати дарований нам час, аби здобути небо. Перемінюй нас, щоб ми були завжди дедалі більше подібними до Тебе, Тієї, Яка віддана Богові, помічаєш потреби, спішиши служити. Повністю Тобі віддаємося. Амінь.

Наша наступна молитовна зустріч відбудеться

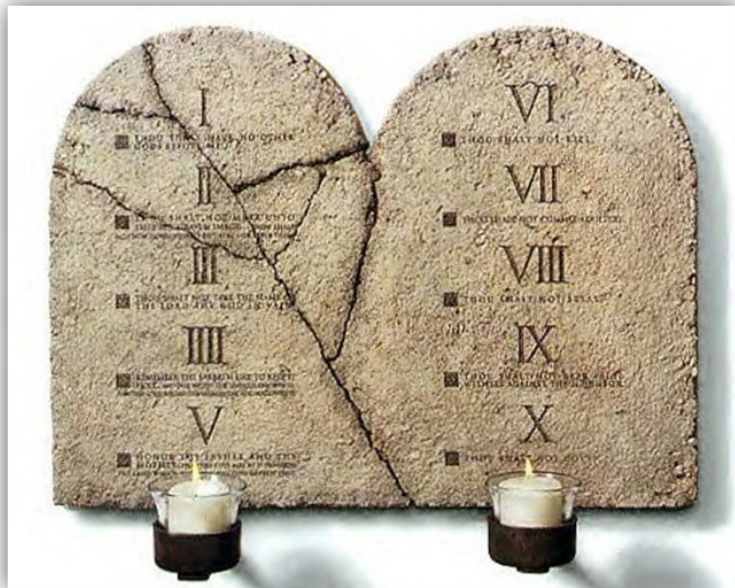
в суботу, 07. 03. 2015.

В цьому місяці будемо молитись

**ЗА МИР, ЯКИЙ ПЕРЕБУВАЄ ПІД ЗАГРОЗОЮ
З УСІХ СТОРІН.**

...Я ваш мир — живіть за Моїми заповідями...

(25.12. 2012)

filmweb.pl

...Тому, діточки, в любові до Мого Непорочного Серця любіть Бога понад усе і живіть за Його заповідями. Так ваше життя матиме смисл і на землі запанує мир...

(25. 05. 2010)

...Бачите, чуєте, відчуваєте, що в серцях багатьох людей немає Бога. Не бажать Його, тому що далеко від молитви й не мають миру. Ви, діточки, моліться, живіть за Божими Заповідями. Ви будьте молитвою, ви, хто з самого початку сказав “так” Моему заклику...

(25. 02. 2014)

...Дорогі діти, не можу допомогти вам, якщо ви не живете за Божими Заповідями, якщо не живете Службою Божою, якщо ви не уникаєте гріха. Закликаю вас бути апостолами любові й добра...

(25. 10. 1993)

...Сатана хоче зруйнувати все те, що Я і Мій Син Ісус будуємо. Хоче відвести вас якнайдалі від християнського життя і заповідей, до яких Церква вас закликає, щоб ви жили за ними. Сатана хоче зруйнувати все, що є святе у вас і навколо вас. Тому, діточки, моліться, моліться, моліться, щоб ви могли зрозуміти все те, що дає вам Бог через Мої приходи...

(25. 09. 1992)

ПОСТІТЬ СЕРЦЕМ

II. Досвід посту

2.1. Свідчення одного священика

Серед паломників до Меджуґор'я приїжджають чимало священиків, які відкрили тут для себе особисту молитву, радість із сповідання та славлення Святої Літургії і навіть сенс свого священництва взагалі. З радістю пригадую досвід одного священика-паломника, який зізнався, що в Меджуґор'ї вікрив для себе піст.

Він ділиться своїм досвідом:

«Уже тридцять років як я священик. Думаю, що мало було неділь, коли я не служив Святу Літургію з людьми. Навіть коли йшов у відпустку, часто змушений був повертатися в неділю до парафії, аби відправити Службу Божу разом із парафіянами, оскільки не міг знайти собі заміни. Я певен, що протягом усього мого священництва я служив і проповідував у всі неділі Великого посту.

В Меджуґор'ї я усвідомив, що про піст я повністю забув. Я ніколи не проповідував людям про піст, ніколи не заохочував їх до посту, не пояснював, чому слід постити. Якщо щось колись і говорив про піст, то лишень про те, що можемо замінити його добрими справами. Зараз, коли я відкрив для себе піст, дивуюся собі самому, як могло так трапитися, що я не пізнав цю біблійну практику й послання і

не закликав до цього людей! Зараз, коли читаю Святе Письмо, у багатьох місцях знаходжу слова про піст, практику пророків і цілого народу, а також те, що й сам Ісус постив. Я випустив з уваги навіть євхаристійний піст.

Коли почав постити, я відкрив цінність посту і зараз часто говорю людям, як важливо постити й молитися.

Я думаю, що з багатьма іншими священиками було щось схоже. Збагачений цим новим досвідом, хочу застерегти всіх священиків і проповідників від цього недогляду, якого, вважаю, більше не повинно траплятися – ні у проповідях, ні в особистій практиці.

СІМ'ЯМ, ЩОБ БУЛИ СИЛЬНИМИ У БОГОВІ...

ВЕЛИКА ТАЄМНИЦЯ

„Тільки участь в такій благодаті і такому великому таїнстві дає подружжю здатність любити аж до кінця: або ж беруть участь в цій благодаті, або ж, власне, не пізнають всю глибину, чим є любов і які важкі її вимоги. Це, безсумнівно, представило б їм серйозну небезпеку» (Лист до родин, 19).

Кожна людина має свої секрети, можна сказати, різнокольорові таємниці: чисті, яскраві спогади про події, слова і зустрічі, але і темні, заховані глибоко, які людина не хоче визнати навіть перед самим собою, оскільки соромиться! Людське серце і душа сповнені таємниць, які можуть бути глибоко особистими або розділеними з іншою особою.

У кожному серці записана історія любові і щасливі ті, хто цю любов переживуть у її повному обсязі. Ми повинні бути уважні, щоб ми нічого не знищили, щоб не назвали любов'ю те, що є тільки її відблиском чи слабким зародком. Оскільки відблиск необхідно перенести з поверхні чуттєвої та сприймаючої до глибини людської душі і дати йому глибину і зміст, які створять любов.

...Любов, вкладена у Божі руки і прожита згідно Його плану, витримає, виросте і створить у житті людей глибину таїнства, котре стане їхньою участю у Божому житті...

Таємниця любові є секретом, як зробити з себе, зі свого «я» цілковитий дарунок. Це таємниця дару, невимірної жертви. Любов неможливо виміряти, і коли люди починають її вимірювати і рахувати, то знищують її. Коли

запитують: «А за що маю любити?», то вже не люблять! Коли хочуть щось залишити собі, втрачають.

І хоч колись був момент, початковий проблиск порозуміння в очах і велике рішення: хочемо бути разом, та якщо дарунок не є цілковитий, якщо переважає егоїзм, то любов починає втрачати свою силу і люди перестають у неї вірити.

Скільки разів у консультації я чула скаргу: «Вже мене не любить», або жорстоку констатацію: «Вибач, вже не люблю тебе». І це наперекір тому, що був колись романтичний початок.

Смерть любимої людини

приносить тільки біль, але життя з тою особою може принести рани.

Людина сама по собі не може любити цілковито, тому має вкласти свою любов у Того, Хто є Любов'ю. Любов, вкладена у Божі руки і прожита згідно Його плану,

витримає, виросте і створить у житті людей глибину таїнства, котре стане їхньою участю у Божому житті! У глибину людської душі не проникне ніхто, тільки Бог. Людина може відкрити своє серце перед тим, кого вибере.

І саме любов відкриває внутрішній світ людини. Коли двоє людей більше і краще пізнають

**...Любов наповнює
людське життя змістом,
збагачує та розширює
душу...**

один другого, то мають щораз більше спільного. Речі та події мають для них спільний зміст і значення, стають для них малими і великим символами. Мають свої

слова і ніхто інший не зрозуміє їхній зміст. Мають і свою зірку, на яку дивляться ввечері, коли не можуть бути разом, і мають своє місце зустрічі, яке не знає ніхто інший.

Любов наповнює людське життя змістом, збагачує та розширює душу і звичайні речі змінює на незвичайні. Любов живе в атмосфері чуда – будень змінює на велике свято, а життя на велику пригоду. Любов є і має бути їхнім великим таїнством!

*Думки були взяті з книги:
Rodinám, aby boli silné v Bohu...
(Сім'ям, щоб були сильними у
Богові...), Wanda Póltawska (SALI -
FOTO, 2010).*

ПОВЕРНЕННЯ ДО БОГА З ПАСТОК ЕЗОТЕРИКИ І ОКУЛЬТИЗМУ *(Гелена, Словаччина)*

Я народилась у Західній Словаччині другою у п'ятидідній сім'ї. Мама водила нас до костелу, але пам'ятаю, я туди радо не ходила, бо там все довго тривало, мене боліли ноги, коли треба було стояти і не можна було порухатись. Моя старша сестра теж не любила туди ходити, а одного разу на Великдень, коли ми молились біля Ісусового гробу, нам сказали поцілувати Його рани. Сестра навідріз відмовилась і заявила, що не хоче захворіти, а я повторила за нею, як папуга. У трьохлітньому віці зі мною стався у костелі перший приступ мігрені. Я перестала бачити і мене винесли надвір. Там мені «спльовували» з очей, бо деякі жінки були переконані, що маю «вроки». Це були окультні поганські практики, і так я вже в 3 роки опинилася в пастці езотерики, тобто на

території злого. Приступи мігрені продовжувалися. Ставши свідком частих нічних батьківських сварок, перелякана татовими гнівними словами та маминою заявою, що вона кине́ться під машину, знову зазнала нападів мігрені, за якої переставала на деякий час бачити. Поступово моє серце закрилося, затверділо, бо відчувало себе покинутим, не любленим, самотнім.

Перше Святе Причастя і Миропомазання я ще мусила відбутися, але потім усе скінчилося. У моєму серці не було нічого, через що б мене тягнуло до костелу.

Я поїхала вчитися далеко від моїх батьків, лише аби мати спокій. Тоді, у студентські роки, почувалася вільною, свободною. Стала бунтаркою. Я була знайома з багатьма хлопцями, з багатьма зустрічалася, ходила туди-сюди, проте жодного не любила, лишень

використовувала їх, і робила з кожним, що хотіла.

Пройшло кілька років. Одного дня я познайомилася з чоловіком, який усе в мені перевернув. Я закохалась у нього, в його добре серце, у його лагідність, ніжність. Ми побрались тільки у РАЦСі, нам було разом добре, ми розуміли один одного. Оскільки я жила і працювала на чужині, щоб не платити церковного податку, офіційно вийшла з Церкви. Не хотіла підтримувати чогось, що мене не цікавило і у що не вірила.

Я була керівником лабораторії, де працювала жінка з Хорватії, яка одного разу, так між іншим, сказала: «Знаєш про те, що в Боснії і Герцеговині вже багато років являється Богородиця?» Я стояла з відкритим ротом, як прикована, не вірячи цьому, але в серці відчуваючи великий страх. В один момент усвідомила всі погані речі, що я вчинила, і подумала: а що коли це правда, то що робитиму? Не може бути! То абсурд! За хвилину заспокоїлась і викинула все з голови.

краплями намагалася перемінити мої негативні енергії у позитивні. І ніколи при цьому не бракувало маятника. Згодом ми стали приятельками. Я також навчилася працювати з маятником, займалася йогою, робила акупунктуру, іноді рейки, і так усе глибше і глибше падала у безодню злого – в езотерику. Я не знала, що існують злі духи, як не знала нічого про милосердного, ласкавого Бога. Я тільки хотіла бути здоровою.

Між тим, мій чоловік змінив місце праці, став менеджером; ми незчулися, як у наше життя закрався якийсь неспокій. Чим більше я займалася езотерикою, тим більше часу мій чоловік приділяв своїй новій праці і замовникам. Ми не мали вже часу для себе, ані терпеливості і бажання щось пояснювати, відтак стали нервозними один до одного. Одного ранку чоловік заявив, що він уже не хоче і не може так жити далі, і хоч любить мене, однак нам треба розлучитись. Я не вірила цьому, почала труситися, була розбита. Ридала безперестанку

...Але ж ми маємо нашого Бога, Який сильніший і Який готовий нам допомогти, якщо Його про це попросимо...

Пристипи мігрені не припинялися й повторювалися все частіше. Я ходила по лікарях, але ніхто не міг мені допомогти. І одного разу мені знайомий порадив лікаря-гомеопата – так продовжувалася моя дорога небезпечною територією. Оскільки мені нічого не допомагало, я пішла далше і почала «лікуватися» в біоенергетички. Вона мала якісь дивні пристрої, якими міряла мої енергії і блокади, а «чудесними»

3 дні. Лежала в ліжку без сну, заплакана, покинута, коли раптом почула легкий ласкавий чоловічий голос: ДОВІРЯЙ МЕНІ! Я подумала: кому маю довіряти? Тоді відразу захотіла поїхати в Меджугор'є. Але до кого звернутись? І де власне є те Меджугор'є? Я зателефонувала до своєї племінниці, яка в своєму молодому віці була уже покинута чоловіком, мала великі проблеми і так, як і я, погрузла в езотериці. У травні 2005 року ми обидві поїхали

до Меджугор'я.

Дуже цікавою була вечірня програма в костелі. Я почала помічати, як люди сповідаються, як приймають «облатку», які вони веселі й радісні. Усі в руках тримали вервиці, і це виглядало так нормально, ніби було найприроднішим у світі. Я питала сама себе: де я є, що це за світ? Відразу мені стало ясно, що Бог існує, а все, що я дотепер робила і про що думала, за чим гналася – це нуль, це блуд. І тут відчула бажання бути такою, як ці люди! Я плакала і плакала, сльози текли безперервно протягом усього часу в Меджугор'ї, під час кожної Служби Божої. Два приятелі, які вже бували тут багато разів, умовили нас із племінницею йти з ними на Кріжевац уночі. Я відмовлялась, але вони наполягли. Коли ми накінець десь за 3 години дійшли до Хреста, я відчула невимовний спокій і щастя.

Я знала, що хочу жити з Богом, що потребує Його і прагну йти з Ним по життю і ніколи Його не втратити. Під час нічного явління на Подбрдо я пообіцяла Богородиці, що почну міняти своє життя. При

цьому я відчувала мир, уперше у своєму житті – справді мир.

У день мого повернення з Меджугор'я чоловік достатньо швидко повернувся з роботи. Він побачив мене повністю переміненою – спокійною і радісною. Почав про все мене розпитувати, а я розповідала; він слухав і роздумував про все. З того часу наше життя почалося знову.

Я вступила до Церкви в листопаді 2005-го і дала чоловікові 4 місяці на роздуми, чи погодиться він на церковний шлюб. Він, хоча ще невіруючий, погодився. 22 квітня 2006 року, в суботу перед святом Божого Милосердя, був наш великий день, а наша весільна подорож прямувала до Фатіми.

Я почала ходити на духовні реколекції, де дізналася, якими небезпечними є езотерика і окультизм для людини і її душі, і що цього всього ми маємо відректися.

Езотерикою і окультизмом ми зобов'язуємося злому, ходимо його територією і стаємо його боржниками. Коли хочемо повернути на вірну дорогу, на дорогу з Господом, злий почне від нас вимагати, бо ми йому винні. Він почне вимагати борг тим, що спричинятиме нам багато проблем: розбиватиме подружжя, призводитиме до нещастя цілі сім'ї, викликатиме хвороби і все те, що найгірше. Багато цих т. зв. езотеричних цілителів мають у кабінетах вивішені св. ікони, хрести, вервиці і тим дурять людей, представляючи, що це Боже. А ми, слабкі люди, на це налітаємо, і так потрапляємо в їх пастку. Кожен із цих цілителів працює зі злими духами, які мають завдання нас знищити і звести наші душі до погібелі. Але ж ми маємо нашого Бога, Який сильніший і Який готовий нам допомогти, якщо Його про це попросимо.

ОГОЛОШЕННЯ

**Поєднанні
В
МОЛИТВІ**

Невпинна молитва вервиці

Ви можете зареєструватись **На**
www.mir.com.hr

 Меджугор'є
ТАМ, ДЕ НЕВО ТОРКАЄТЬСЯ ЗЕМЛІ
Інформаційний центр Меджугор'є

*У лютому розпочала свою роботу веб-сторінка
молитовної групи «Світло Марії»*

www.svetlomariino.com

*Тут Ви знайдете послання Богородиці, всі номери газети «Світло
Марії», а також інформацію про головні події і всі міжнародні
семінари, які проходять в Меджугор'є в 2015 році. Веб-сторінка
доступна на словацькій, російській і українській мовах.*

Найближчий семінар:

**3-ий Міжнародний духовний семінар для лікарів з 13-го по
16-го травня 2015 р.**

(Контакти: Паломницько-туристичний центр "Емаус" Наталя і Степан
Солодовнік: моб. 067 208 0109, 097 636 1577, 063 128 7345 ;

Дідух Стефа: +38 (096) 643 46 27, 032 222 44 97, e-mail: stefa_didyh@ukr.net;

Паломницький центр ІХТІС: +38 (098) 000 33 55 KYIVSTAR
+38 (066) 480 66 33 МТС)

*Часопис виходить щомісяця з грудня 2004 року, після 25-го числа кожного місяця, коли
Богородиця дає Послання. Газета розсилається через Інтернет російською, словацькою,
українською, англійською, німецькою, литовською і латиською мовами.*

*За допомогою часопису «Світло Марії» ми єднаємося з молитовними групами у різних
країнах. Разом з нами моляться наші брати і сестри в Росії і в Україні, в Литві, Латвії,
Молдавії і Білорусі, в Казахстані і Таджикистані, Румунії, Пакистані, США, Індії, Німеччині,
Австрії, Словаччині і Чехії*

Світло МАРІЇ

«Принесити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

ХТО МИ?

«Світло Марії» - це молитовна спільнота, члени якої хочуть йти дорогою святості, котрою нас в ці часи веде Пресвята Діва Марія. Свідченням свого життя вони хочуть приносити Ісуса— Світло світу, в світлі Євангелія і послань Діви Марії для цього світу; обновляти життя віри в парафіяльних спільнотах

МОЛИТОВНІ ГРУПИ

Молитовні групи збираються раз на тиждень, за домовленістю всіх їхніх членів. Ми зустрічаємося в сім'ях або в храмах. Зустрічі прості: молитва на Вервиці, розважання над Божим словом, Посланнями, молитви в наміреннях Богородиці, за потреби ближніх, посвячення себе Непорочному Серцю Марії.

«Дорогі діти! І сьогодні в Моєму серці радість. Я хочу подякувати вам за те, що ви здійснюєте Мій задум. Кожен з вас важливий, тому, дітоньки, молитесь і радійте разом зі Мною за кожне серце, яке навернулося і стало знаряддям миру на цій землі. Молитовні групи мають велику силу, через них, діти, Я можу бачити, як Святий Дух діє у світі. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик!»

25. 06. 2004.

ПЕРША СУБОТА

Духовно ми єднаємося на молитві в першу суботу місяця. Якщо можливо, члени групи того дня організують молитовну зустріч, моляться три вервиці, беруть участь у літургії, адорують Найсвятіші Тайни, читають розважання з часопису. Увесь місяць моляться в наміренні, надрукованому в номері.

НАМАГАЙМОСЯ ЖИТИ ЗА ПОСЛАННЯМИ БОГОРОДИЦІ:

- щодня молитись три вервиці
- постити в середу і п'ятницю
- щомісяця сповідатись
- часто брати участь в Літургії, причащатись, адорувати Святі Тайни
- молитись за священників
- зустрічатись в молитовних групах хоча б раз на тиждень
- істотно служити, допомагати ближнім

Якщо бажаєте приєднатись до нас у молитві чи отримувати часопис, напишіть на mail: gospaz@gmail.com

Інтернет-сторінки про Меджуґор'є:

СЛОВАЦЬКА:
www.medjugorje.sk

ЧЕСЬКА:
www.medjugorje.cz

РОСІЙСЬКА:
www.medjugorje.ru

УКРАЇНСЬКА:
www.medjugorje.com.ua

ЛАТИСЬКА:
www.medjugorje.lv

ЛИТОВСЬКА:
www.medjugorje.lt

АНГЛІЙСЬКА:
www.medjugorje.net

НІМЕЦЬКА:
www.medjugorje.de

КООРДИНАТОРИ СМ

Меджуґор'є
Svetlo Máriino
tel.fax: + 387 36 650 004
tel. mob: + 387 63 682 620
gospa3@gmail.com

Словаччина
Marta Uchalová
tel. mob: + 421 905 412 040
marta@maria.sk

Чеська Республіка
Jana Prudká
jprudka@email.cz

РОСІЯ
Ольга Князева
tel.fax: + 7 3472 771 617
tel.mob: + 7 9174 643 735
olga_knyazeva@list.ru
knyazev@anrb.ru

УКРАЇНА
**Інформаційний центр
Меджуґор'я в Україні**
тел.: +380-96-86-54-514
info@medjugorje.com.ua

ЛИТВА
Danute Totoraytite
tel: + 370 52 343 330
mirija3@gmail.com

ЛАТВІЯ
Māriņe Jēkabsons
tel. mob: + 371 29 496 878
bernadetster@gmail.com

Franciska Strode
tel. mob: + 371 26 300 819
franciska.strode@inbox.lv

МОЛДОВА
Владимир Надкреницини
nadkrenicinii@mail.ru

АНГЛОМОВНІ
Jaroslava Pytelová
jarka.pytelova@gmail.com

НІМЕЦЬКОМОВНІ
Lenka Marhefková
lenka.marhefkova@gmail.com

ВЕЧІРНЯ МОЛИТОВНА ПРОГРАМА ON-LINE

WWW.MEDJUGORJE.COM.UA

**Веб-сторінка
молитовної групи «Світло Марії»**

WWW.SVETLOMARIINO.COM

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати місію "Світло Марії",
можете переказати свій внесок на рахунок
власник рахунку: SVETLO MÁRIINO, n.o.;
название банка: Slovenská sporitelňa (Erste Group bank);
номер счёта: 5058517603 / 0900;
IBAN: SK5409000000005058517603;
BIC/SWIFT: GIBASKBX;
IČO:45743304.

Щиро Вам дякуємо!

Відповідно до постанови, виданої папою Урбаном VIII і проголошенням II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного рішення Церкви про надприродний характер подій та послань, про які говориться на цих сторінках. Це право належить до компетенції і авторитету Церкви, якій автор повністю підкоряється. Такі слова як "об'явлення, чудеса, послання" та інші подібні вислови записані зі слів людей

Шановні читачі часопису «Світло Марії»! Поширення цього видання без виправлень дозволене і вітається. При копіюванні окремих частин і їх використанні в іншому контексті необхідно отримати спеціальний дозвіл в редакції.
Контакти за адресою: gospa3@gmail.com